

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kako nemški c. kr. deželni šolski svet štajerskim Slovencem kruh reže.

Narodne učilnice na slovenskem Štajerji so po velikej večini še na krivej, vsaj napačnej in za naše ljudstvo pogubnej podlogi, ker ne gleda se na to, da mladež dožene do pravega kana pametnega razvitja in nabora najpotrebnejših nauk nižjega znanja, nego po dotičnih oblasteh na to, da se slovenski otroci prikroje in prirede pripravnim za germansko žrelo in to je uzrok, da se učenci jako malo ali skoro nič stvarnih predmetov ne nauče, ker največ vrednosti polaga nemškutarstvo na nemško slovnico, vse drugo, vsaj celo pravilno čitanje in istega potrebni razum jim je deveta briga. Da se narodno šolstvo nekoliko spravi v pravo kolomijo in na umno stalo, učinil je lani okrajni šolski svet ptujski sklep, naj se pouk v drugem jeziku, to je v nemščini nikakor ne počina pred petim šolskim letom in še tudi onda ne, ako učenci nemajo gotove podloge v pisanji in čitanji materinščine, to je, če niso dosti krepki v pregibanji in razumu domače slovenske besede in sicer v govoru in pismu, kar je redko pri deci petega šolskega leta, ker pohajanje šole na selih je zbog neogibljevih ovir često neredno, kar jako preči napredek v pouku in razvoju. Ta sklep bil je predložen na odobrenje in pritrjenje veleslavnemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradci; poleg tega sklenila je učiteljska konferenca dne 6. julija minovšega leta s 33 glasovi proti 22 glasom,*) naj se drugi deželni jezik iz pedagogiško-didaktičkih in znanstvenih razlogov povse odpravi iz slovenskih narodnih učilnic, saj se na Nemškem, Laškem, Francoskem itd. tudi na nemškem Štajerskem, v narodnih učilnicah ne uči kak drug jezik, nego samo materinski in jedino v njem vsi šolski predmeti, kar je naravno, umno in pravično, a inačno postopanje mori razvoj in napredek, torej je strup otrokom. Le mi Slovenci smo v Avstriji na duševno smrt ob-

*) Nikdor ni besede črhol proti navedenim razlogom, a ipak so proti glasovali nemškutarčki.

sojeni tudi pod sedanjo vlado. Za učenje tujih jezikov odločena so srednja učilišča. Od c. kr. deželnega šolskega sveta dospelo je naslednje rešilo: Br. 88.

Vsem šolskim vodstvom.

Glede na vprašanje „kdaj je početi s poukom v drugem (nemškem) deželnem jeziku“, naznanja se šolskim vodstvom vsled deželnega šolsko-svetovalskega ukaza od dne 7. januarja 1883, br. 7985, na točno ravnanje, ka za početek pouka v drugem (nemškem) deželnem jeziku je v vis. naredbi od dne 14. septembra 1870, broj 1598 (3. snopič novih šolskih zakonov) zadržana odločba slej ko prej merodajna in ima biti vodilo, in ka ni uzroka, odstopiti od običaja, kakor je isti v predmetu dosle bil v narodnih učilnicah na spodnjem Štajerskem po različnosti njihovih kategorij, in navedenim občnim odredbam odgovarjal.

Okrajni šolski svet v Ptuj dne 21. jan. 1883.

Predsednik:

Premierstein I. R.

Najprvo treba je vedeti, kaj veleba omenjena naredba; dotične besede so: „Ako bi se v katerej šoli poleg materinščine tudi še drugi deželni jezik učil, držati se je načela, ka se s poukom v drugem deželnem jeziku stoprv opda ima početi, kedar so učenci v čitanji in pisanji materinščine položili „trdni temelj“ (sicheren Grund). Iz navedenih besed razvideva se, da ni ukazano po naredbi od dne 14. septembra 1870, da se mora drugi deželni jezik učiti v narodnih naših učilnicah, nego je samo rečeno, ako bi se naj učil še tudi drugi deželni jezik, in v postavnem slučaju ima čas odmeriti učiteljstvo, a trdni temelj v čitanji in pisanji materinščine ne položi se v dveh ali treh letih, najmenje pa na selih, koder je redno pohajanje često nemožno, in raznotere zapreke napredek motijo. §. 51. naredbe ministerstva za bogočastje in nauk od dne 20. avgusta 1870, br. 7648, označuje kan jezikovnega pouka tako: „Pravi razum tega, kar mu drugi priobčijo v materinščini, sposobnost ustno in pisno izraziti se dobro

in gladko; urnost v izrazitem čitanji tiska in pisma, točna razumnost čitanih sestavkov po njihovej vsebini in po zvezi posamnih delov.“ Dospévši učenci do te popolnosti položili so trdno podlogo v čitanji in pisanji materinščine. Krivo, budalasto in protipostavno je torej ravnal okrajni šolski nadzornik v Ptuj g. Ranner, rekši v Wurmburgu pri nadzorovanji g. podučitelju: „zakaj nemščine ne poučuje v I. razredu.“ Neumno je, ako se pod njegovim nadzorstvom učenci v II. šolskem letu v slovenskej šoli ptujske okolice morajo ukvarjati z nemško slovnico, kar je prejasno dokazal prof. Ž. lani v nekeji seji okrajnega šolskega sveta.

Tako nam Slovencem kruh reže nemški c. kr. deželni šolski svet v Gradci; Slovenski poslanci! povejte torej Taaffejevi vladi: ali — ali. Amen.

Minister Kallay pred 18 leti.

Navadno se trdi, da vsed presnovljanja človek v treh ali vsaj v sedmih letih premeni svoj značaj. Je li temu v istini pri vsakem posamičniku tako, kdo bi to trdil, interesantno pa je vsekako, ako mej našim vkupnim ministrom financij in Bosne gosp. Kallay-em, kakeršen je bil pred 18 leti in kakeršen je danes, izvajamo paralelo, ker pri tem poslu pridemo do zaključka, da vzgled Kallay-a ni baš redkost, temveč, da se z novim dostojanstvom menjajo tudi nazori in politična načela in da, ako se ozremo okolu sebe, vidimo mnogo tacih Kallay-ev — si licet parva componere magnis — v svojej neposrednej bližini.

Sedanji minister Kallay je l. 1865 v Šentandreji nad Budimpešto napravil šolsko ustanovo v znesku 300 gld. z določenim pogojem, da se vsako leto dve tretjini obresti nakažete onemu učencu ali učenki, ki bode najbolj vešč srbsčine, jedna tretjina pa onemu otroku, ki bode najbolj znal pravoslavni katehizem. Da se sam osvedoči o napredku Šentandrejske dece, prišel je 1865 l. sam k izpitu in bil jako slovesno vzprejet. V svojem pozdravu poudarjal je tamošnji župnik, kolike zahvale je vreden

„Čuj Maksim Maksimič, če ne bova hitela, ne prineseva žive v trdnjavo.“

— Prav imate, odgovoril sem mu in pognala sva konja. Pri trdnjavinih vratih čakalo naju je že mnogo ljudij. Nesla sva nesrečnico v Pečorinovo stanovanje, in poslala sva po zdravnika. Bil je sicer pijan, vendar je prišel, pogledal njeno rano, potem pa izjavil, da ne bode več jeden dan živa. A v tem se je zmotil . . .

„Ali je zopet ozdravela?“ vprašal sem vesel stotnika.

— Ne, odgovori mi, zdravnik se je le toliko zmotil, da je živela še dva dni.

„Povejte mi no, kako jo je mogel odpeljati Kazbič?“

— Tako-le: Dasi je bil prepovedal Pečorin Beli, šla je vendar sprehajat se iz trdnjave. Bilo je jako vroče, zato usedla se je pri reki na kamen in umivala nogi v vodi. Kar plane iz grmovja Kazbič na njo, zamaši jej usta, ter odpelje v grmovje, kjer je bil pustil konja. Mej tem posrečilo se jej je je-

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

Bela.

(Dalje.)

Pečorin me je pogledal, zmajal z glavo in udaril konja z bičem. Bila sva samo jeden streljaj od jezdeca. Njegov konj bil je slabši od najinih, kljubu vsemu priganjauju pomikal se je le počasi dalje. Takrat, mislim, spomnil se je svojega Karagosa. V polnem diru pomeril je Pečorin . . .

— Ne streljaj, zaklical sem mu; prihrani svoj strel za drugo priložnost, saj ga tako ujameva.

Oh, mladost, mladost! Kako si prenegla ob nepravem času!

„Pok!“ in krogla zadela je konja v zadnjo nogo. Konj je poskočil, zmajal se in pal na kolena. Kazbič planil je raz konja in videli smo, da je imel

v rokah žensko s zakritim obrazom. Bila je Bela, uboga Bela!

Kričal je nama nasproti v svojem jeziku, in potegnil je nož . . . niti trenutka nisva smela izgubiti; ustrelil sem tja v en dan, in moja krogla zadela ga je najbrž v pleča, kajti povesil je roko. Ko se je razkadil dim mojega strela, vidim, da je ležal ranjeni konj na tleh in Bela poleg njega. Kazbič je pa urno pobral svojo puško in planil proti grmovju; kakor mačka splazil se je na neke skale. Rad bi ga bil izstrelil od tam doli, a nisem imel časa basati, hitela sva k Beli. — Bila je blede kakor smrt, in kri lila jej je iz rane. Prokleti razbojnik! Ko bi jo bil vsaj zabodel v srce, da bi bila hitro umrla, a kakor pravi ropar zabodel jo je v hrbet. Nič se ni zavedla. Raztrgala sva jej pajčolan in obvezala z njim njeno rano. Zaman poljuboval je Pečorin njena ustna, — nič več se ni zavedla.

Zasel je zopet konja in jaz položil sem predenj nesrečnico. Prijel jo je za roko in počasi sva odjezdila. Ko sva že dolgo molčala, rekel je Pečorin:

mož, ki ni član Šentandrejske občine, niti pravoslavne cerkve, pa je dal tak velikodušen dar na korist srbske omike v Ogrskeje. Kallay zahvaljuje se za nazdrav s čistim srbskim naglasom in povzdignim glasom izavil je, da: „ako hočemo, da nasproti svojim sosedom ohranimo svojo narodno ličnost in ako nečemo biti žrtev vedno večjega inostranega upliva, treba, da se z vsemi silami potezamo za večji napredek na polji splošne omike. To pa mi sinovi različnih narodnosti samo tedaj dosežemo, ako brez ozira na razliko drug drugemu kot pravi bratje pomagamo. Baš to bil je z jedne strani vzrok, da sem, akoravno Magjar po jeziku, v jedne srbskeje šoli napravil dve mali ustanovi. A jaz pravim, samo z jedne strani, kajti pri tem vodila me je tudi ona simpatija, katero že davno gojim za vse Slovane v obče, osobito pa za plemeniti in junaški narod srbski.“ — Človek bi skoraj svojim očem ne veroval, kajti kaj jednacega je dan danes v Ogrskeje nemogoče. A to še ni vse. Po izpitu obdaril je siroto, ki je najbolje odgovarjala, z dvema cekinoma, drugej pa je dal jednega, ker tisto leto še ni bilo obresti od njegove ustanove. Popoludne odpeljala se je družba na goro k vrelcu „stara voda“, glede katerega obstoji običaj, da se vsakdo krsti, kdor pride prvič k „starej vodi“. Tako se je tudi takrat zgodilo. Vesela družba zbrala se je okolu vode, snela pokrivala, se prekrizala in pela svete pesni. Mej tem pa je pop (proti) zajel vode iz studenca in blagoslovil jo, obliil z njo Kallay-ovo glavo rekoč: „krštajet sja rab božij Srboljub, vo imja otea i sina i svjatago duha, amin.“ „Živio Srboljub!“ zaorili so klici po vsej družbi, katere vsi člani vzprijeli so novo ime „rodoljub“. Splošni izrazi navdušenja in bratovske ljubezni pojavljali so se v vsej družbi vsled tega veselega in pobožnega čina in dvakrat krščenji Srboljub pravil je svojej materi in svojim prijateljem, kako ga je pretreslo to slovesno dejanje. Ko se je družba vrnila v mesto, čital je mestni beležnik članek, kateri je v neklih novinah napisal Kallay pod naslovom: „Glas iz Ugarske o pitanju narodnosti“, v katerem se poudarja važnost narodnostnega vprašanja, ki še ne more rešiti jednostransko, temveč v sporazumljenji z vsemi narodnostmi, kar se pa doseže le tedaj, ako bode na obeh straneh vladala pravičnost, ako bodo z rešitvijo tega vprašanja zadovoljeni Magjari, a tudi Slovani. „Zaradi tega me je že toliko let neprestano v največjej meri zanimal jezik, življenje in zgodovina Slovanov v obče, posebno pa Srbov, kojih književnosti sem se v poslednjem času najbolj posvetil. Zares, morda noben narod ne zasluži toliko, kolikor Slovani, one pozornosti, ki je v novejšem času v Evropi na nje obrnena. Naglašam na dalje, da morejo Magjari že po geografskem položaji le tedaj računati na boljšo bodočnost, ako napredujejo s Slovani roko v roki, ako so vsi: Magjari, Srbi, Rumuni, Hrvati in Slovaki zavzeti za svojo domovino itd., ter pravi naposled: „Složimo se tedaj, to nam bodi splošni odziv! Složimo se slobodno, dostojno in brez vsake

strasti, nepozabivši na svoje osobne koristi in tudi nikdar izgubivši izpred očíj ono, kar sreča in blagostanje domovine terja od nas vseh brez razlike. — Toliko smemo reči že zdaj naprej: da bodo Magjari v vsakem slučaju o zahtevah hrvatskega naroda kot prijatelji vodili račune. Naj nam verujejo bratje Hrvati in z njimi vsi drugi narodi drugega jezika, ki žive v našej občnej domovini, da se bomo mi še le tedaj zadovoljnimi smatrali, kadar bodo taisto tudi ostale narodnosti od svoje strani mogle reči o sebi.“ — Vse to se danes čita, kakor kake lahke sanje; postopanje Magjarov ne kaže nikake bratovske ljubezni, vse narodnosti hočejo se siloma pomagjariti in glavna naloga magjarske politike je, cepiti in ščuvati južne Slovane mej seboj. Kako je danes mišljenje g. Kallay-a, se niti domnevati ne more, a to pa znamo, da je v Bosni odpravil skoro vse hrvatske uradnike, kar pa morebiti ni pisati vse na njegov račun. Ako pa se še zdaj drži prvotnega programa, utegnil bi s časoma postati „herrer Situation“, ko bode prej ali slej nazaj potisnjen magjarski šovinizem.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. februarja.

Budgetni odsek državne zbornice nadaljeval je v četrtek svoja posvetovanja o našem budgetu. Poročevalec Jireček predlaga, da se naj za učiteljska izobraževališča 9900 gold. manj nastavi, kakor vlada želi. Dr. Tonkli izrazi željo, da se zida novo poslopje za učiteljske v Gorici. Russ graja knjige za pripravnike, ker so vedno učenejšje; nekateri pripravniki dovršili so meščanske šole in dobe potem v roko knjigo, katere ne umejo n. pr. slovnice s kazuistnimi definicijami. Knjige naj bi se nekoliko omejile. Prej so bile knjige osem do deset let v rabi, zdaj pa se vedno menjavajo in imajo včasih budalosti v sebi; tako stoji n. pr. v neki taki knjigi: „Deviška starost traje od 16. do 21. leta.“ (Veselosť) Naravoslovje se večidel na pamet uči brez nazorov. Mnogo učencev ne razumi knjig; jako bi bilo torej treba, da se vse knjige temeljito revidirajo in iztrebijo. Pri naslovu „podpora vednostnim svrham“ graja Suess nedostatno podpiranje vladine uprave. Može kakor dr. Holub morajo s privatnimi predavanji prisluževati se sredstva za svoja znanstvena potovanja. Zeithammer se strinja s predgovornikom, a pravi, da je tudi doma še mnogo mnogo posla; tako se n. pr. čisto nič ne pospešuje znanstveno preiskovanje Česke. Dumba priporoča podporo umetnosti z naročili in zahteva v ta namen v ekstraordinarij nastavitvi 25 000 gld.

V pravosodnem odseku obravnavala se je v navzočnosti barona Pražáka peticija nižjegaavstrijske odvetniške kamore o reformi odvetniškega reda in sodnijskega postopanja. Po njej naj bi se izdala nova postava, da smejo v vseh krajih, kjer sta dva odvetnika ali pa jeden odvetnik in jeden notar, privatni pooblaščenca le pri bagatelnih obravnava pred sodnijo posredovati, izimši postavae pooblaščenca, sopruga in prokurista. Nadalje zahteva peticija, da se ima odpraviti postava, ki brani odvetnikom posredovati pri obligatornih razsodiščih in pa, da se ima pri sodnijskem adjustiranji pristojbin za advokate povprašati za mnenje odsek odvetniške kamore.

Vnanje države.

Mej Turčijo in Črnogoro sklenile so se glede mejne ureditve te-le določbe, kakor se poroča „Pol. Cor.“ iz Skadra: Na severovzhodnej strani skadrskega jezera ostanejo Turčiji vasi Matagosk in Vladnja, mej tem ko obdrži Črnogora vas Gošik in iz stratežičnih obzirov za utrenje Podgorice tudi grič Vojna. Od Vojne do Planice ostane mejna črta ista, kakor jo je nasvetoval mejnarodni komisijon za Kuči-Krajno, Grudo in Klementi. Glede okrožja Gusnije-Plava se obojestranski poverjeniki niso mogli zjediniti, ker ga hoče imeti Črnogora, sklicevaje se na nekdašnji predlog grofa Cortija, Turčija pa reklamuje Gusnije-Plava kot nadomestitev za Ulcinj.

Kakor se čuje, trajal bo na Srbskem parlamentarni odmor le malo časa; že meseca maja bodo namreč nove volitve v veliko skupščino. Ta se bode potem meseca junija sešla v kratko zasedanje, mej katerim se bode tudi vršilo kraljevo kronanje v samostanu Žiča. Trdi se, da se bode pri tej priliki dalo mnogo suverenov zastopati po izrednih poslenstvih. — Radikalci v zvezi z liberalci ustanovili so si nov list „Aljanco“, katerega glavni nalog bode vsepno uplivity pri prihodnjih volilnih agitacijah. Zjedinjena opozicija uvideva važni pomen prihodnje skupščine in hoče na vsak mogoč način naprednjaško stranko nekoliko oškoditi. — Kmalu se bode tudi zvršila volitev novega metropolita za Srbijo, ker je dosedanji upravitelj, škof Mojsije, demisioniral. Slednji ima malo upanja postati naslednikom Mihajla, ker mu nedostaje globokega znanja in značaja.

V zadnji dan preteklega meseca vzprijel j ruski car svojega vrnivšega se ministra pl. Giersa. Zvečer bil je veliki ples v zimskem dvorcu. Prvo delo došlega ministra vnanjih zadev bode najbrž diplomatska izjava o njegovem sestanku z vodjami vnanjih poslov v Berlinu, Rimu in na Dunaji, katera bode v obliki okrožnice ruskim zastopnikom poudarjala sporazumljenje v vseh važnih vprašanjih ter občno zatrjevanje miru. — V sredi aprila potujeta car in carica v Moskvo, kjer se bode slovesno blagoslovila stolna cerkev Izveličarja. Vsi metropolit in 12 nadškofov bode prisotnih pri tej svečanosti. — Termin za kronanje določen je definitivno na 27. dan maja meseca.

V francoski kamori prebral je pravosodni minister Devès govor odsotnega ministra-prvosodnika. V njem pravi Fallières: S tem, da je leta 1873. grof Pariški pripoznal grofa Chamborda, potrdil je pravico obitelji Bourbonov in se je izdal za dediča republike. Vsled tega ima republika uzroka dovolj, da postane oprezna in se varuje. Vlada ne zahteva sumaričnega prognanja en bloc, kajti taka naredba imela bi značaj nasilstva in bi zadela tudi nedolžne osebe. Vojska ne more biti vznemirjena z določbo, namerjeno le proti nekaterim osebam. Ta določba celo osigura stopinjo vojaško, ker se ž njo odstranijo nerednosti v avancementu. Sedanja posava nema skrbeti za slučaj, da bi kongres volil princa; temveč je le oprezna obramba te se ne protivi volji naroda. — Madier de Montjau zagovarja predlog Floquetov in zahteva takojšno odstranitev princev. Kamora sklene potem z 396 glasovi proti 134, da se preide v specialno debato o tem predlogu. Andrieux predlaga, da se prva točka zamenja z drugačno v kateri se izraža jednakost vseh državljanov pred postavo. Levica je govorniku večkrat utrgala besedo, na kar jej je Andrieux zaklical: Vi nemate pravice motiti me v imenu svo-

Dalje v prilogi.

denkrat zakričati; stražniki jeli so kričati in streljati za njim, pa ga ni nikdo zadel. . . Ta trenutek prišla sva s Pečorinom.

„A zakaj hotel jo je odpeljati Kazbič?“

— Kako, zakaj? Ker so vsi Čerkesi rojeni roparji in tatje. Vse kar ni pribito, uzamejo, če tudi nič ne potrebujejo; to že samo radi ropanja.

„Umrla je tedaj?“

— Da, umrla je, a še le po dolgih mukah, in tudi mi smo mnogo trpeli. Okolu desete ure zvečer povrnila se jej je zavest. Sedela sva na njenej postelji. Komaj odprla je oči, mrmrala je že Pečorinovo ime.

— Pri tebi sem, golobčica moja, odgovoril jej je ter prijel jo za roko.

„Jaz umiram,“ vzdihnila je. Skušal sem jo potolažiti, rekel sem jej, da je rekel zdravnik, da vsekako ozdravi. — Zmajala je z glavo in obrnila se proti steni. Revica, kako rada bi bila še živela.

Drugo noč jelo se jej je mešati v glavi, vročina silila jej je v glavo in včasih jo je pa stresel

mraz. Bledla je. Govorila je o očetu, materi, bratu, in želela nazaj v gore, v svojo rojstno vas; potem je pa zopet govorila o Pečorinu, pridevala mu je vsakovrstna najnežnejša imena, in očitala mu je, da jo več ne ljubi. . . Poslušal sem jo molče in zakril obraz z rokama. A ves čas nisem opazil solze na njenih trepalnicah — ali se res jokati ni mogla, ali se je pa premagovala, ne vem. Jaz še nikdar nisem nikogar videl tako trpeti.

Proti jutru nehala se jej je mešati. Celu uro bila je blede in tako slaba, da se ni nič ganila; komaj smo videli, da diše. Potem se je opočila in jela govoriti. A o čem? Tega ne uganete. . . Kaj tacega pride le onim na um, ki umirajo. . . Rekla je, da jej je žal, da ni kristjanka, da bi se združila njena duša s Pečorinovo na onem svetu, ter bila bi vsaj v raji njegova žena. Hotel sem jo krstiti pred smrtjo, in povedal sem jej to. Dolgo gledala me je, ne vede, kako bi se odločila, naposled je pa rekla da umrje v veri, v kateri je rojena.

Tako minul je dan. Kako se je spremenila

ona! Njena blede lica so upala, njene oči se razširile. V njej je gorelo, kakor bi jej bil potisnil goreče železo v prsi. — Naredila se je noč. Ves čas nisva se ganila od njeje postelje. Strašno je trpela, zdihovala in tarnala; a kadar so se jej le malo poleggle bolečine, zagotavljala je Pečorinu, da jej je bolje, ter ga pregovarjala, da naj gre spat, poljubovala mu je roke in vedno gledala za njim. Proti jutru obšel jo je oni strah, ki naznanja smrtno uro. Zopet se jej je jelo mešati v glavi, odtrgala je obvezo, in kri ulila se jej je iz rane. Ko smo jo zopet obvezali, pomirila se je malo, ter poprosila Pečorina, da jo poljubi. Pokleknil je poleg njene postelje, rablo privzdignil njeno glavicu ter pritisnil poljub na njene že mrzle ustne. V tem trenutku oklenila se ga je strastno okrog vratu, kakor bi hotela oddati dušo v tem poljubu. . . Oh, bila je sreča za njo, da je umrla! Kaj bi bila počela, ko bi jo bil zapustil Pečorin. Prej ali slej bi se bilo to zgodilo.

(Dalje prih.)

Akcije narodne banke	334	50
Kreditne akcije	294	50
London	119	55
Srebro	—	—
Napol.	9	49
C. kr. cekini	5	63
Nemške marke	58	45
4% državne srečke iz l. 1854	250	118
Državne srečke iz l. 1864	100	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	96
Ogrska zlata renta 6%	118	50
" " " " 4%	86	55
" " " " 4%	85	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100	113
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75
Prior. oblig. Elizabete zapad. železnice	98	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75
Kreditne srečke	100	170
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	210	50

Poslano.

Gospodu **G. Piccoliju**, lekarnarju v Ljubljani.

Veliko let uže zdravim mnogo boleznij z gonilnimi leki in skoro vedno z najboljšim vspehom.

Mej drugim ordinujem Vašo Francovo esenco, ki ima to posebno, da prouzroča obilno izpraznenja, ne da bi dražila želodec in čreva, čeprav se rabi dlje časa.

Trst, v oktobru 1882.

Dr. Pardo,
praktičen zdravnik.

Podpisani s tem potrjujem, da se Francova esenca, ki jo nareja lekarnar G. Piccoli v Ljubljani, zaradi svojega točnega in čudovitega učinka po mnogih bolnikih moje fare in okolice v raznih boleznih rabi, vedno s posebnim vspehom; zato izrečem omenjenemu g. lekarnarju to zasluženno javno zahvalo.

Pristavljam še, da ne mine dneva, ko bi ne prišel kedo k meni po sklenico te čudovite esence, katero imam vedno za svojo in družine rabo pri rokah.

Fianona (Istra), v oktobru 1882.

Anton Vlasič,
župnik-kanonik.

Od Vas dobljenih 12 steklenic Francove esence je proti mojej dolgotrajnej bolečini v želodcu, in tudi gospej Mariji Šašelj, pekarici v Mokronogu proti zaprtju jako dobro pomagalo, za kar se vam najtopleje zahvalim.

Tudi še opominjam, da bom Vašo dobro Francovo esenco v teh krajih kar se bo dalo razširil.

Z odličnim spoštovanjem

(694—14)

Miha Treffalt,
užitinski agent.

Mokronog, v februarju 1882.

Francova esenca, ki jo izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dumajskej cesti, je pomagala uže tisočim ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovalec dobiva. Ta esenca ozdravi boleznij v želodcu in trebuhu, krč, božjast, trebušno in premenjavno mrzlico, zabasaoje, hemorojide, zlatenico itd., ki so vse nevarne, če se v pravem času ne ozdravijo. 1 steklenica 10 kr.

Poslano.

(4—3)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušan lik proti trajnom kašlju plućevine I
želodca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
kas I elasticah za (PASTILLEN)
nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi variu v Českoj).

Lepe raznovrstne

maske

dobe se na posodo prav po ceni
(70) na sv. Jakoba nabrežji št. 45.

Usojam si p. n. občinstvu ponižno naznanjati, da imam v prodajalnici

Terček & Nekrep,

na Mestnem trgu št. 10 v Ljubljani,
dobro asortirano zalogo krasnih in dobrih

VOZ,

osobito kmetske vozove (bagerle), na pol zadelane vozove, lepe sami itd. in prodajem jih po prav nizkih cenah.

Naročila vozov vsake vrste se sprejemajo in dajejo naznanila o cenah ravno tam. Za dobro in čedno blago se daje popolno poročilo.

Priporočam se v obila naročevanja.

Spoštovanjem

Fran Šiška,

(48—2) kovaški mojster v Ilirski.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri uporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe.

umirov. dvorni založnik v Mödlingu

(144—49)

pri Dunaji, vila Kothe.

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trnkočyji** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika,
da si za polovico prave cene
omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Svico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zasiopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so amerikanskega sist ma.

Vse ure so natanko repasirane ter **garantujemo za vsako uro pet let.**

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, **izredno natančno** regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, **natančno na sekunde repasirane**; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etujem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada**, tekočih na 16 rubinih, razen tega tudi elektricnim putem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

650 komadov ur za dame od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada**, tekočih na 8 rubinih, elegantno in najfinije pozlačene, pridjana je tudi benecijanska vratna verižica; preje je stal jeden komad gl. 23, zdaj pa samo gl. 15.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri dá se zastoj tudi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje gl. 100, zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email okviru in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 3.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov:

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm,
Wien, Rothenthurmstrasse Nr. 9,
Parterre. (28—4)

Velik pes,

(Ulmer Dogge), 8 mesecev star, čez 2 čevlja visok, tigrast, (svkasto-rujav s črnimi progami), s porezanima ušesama in dolgim repom, kateri čuje na ime „Lord“, se mi je zgubil ali pa bil ukraden. Kdor mi naznani, kje je pes, dobi **5 gl.** plačila, če mi ga pa semkaj pripelje, še posebej stroške za pot povrne.

Martin Petrič, vulgo Kramar,

(67—3)

v Dolenjem Logatci.

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane boleznij na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospodu lekarju **J. Seichertu** v Rožnavi. Uže tri mesece boleha moja soproga za nevarno pljučno boleznijo. Ker se mi je od mnogih stranij priporočalo, prosim, da mi pošljete povrtno 1 zavitek Radgostskega čaja in 2 škat. maho-rastlinskih celtilčkov. Naslov:

Zupan v Črešnjevci poleg Ilirske Bistrice.

Gospodu lekarju **J. Seichertu** v Rožnavi. S tem vas prijazno prosim, pošljite mi svojega izvrstnega Radgostskega univerzalnega čaja, ki me je popolnem ozdravil mojega dolgoletnega hudega katarja v želodcu, zopet 2 zavitka preje ko mogoče, po poštne povzetji. Preverjen sem, da bode ozdravil tudi mojo soprogo, ki za isto boleznijo boleha. Prosim vas pa na dalje tudi, da mi pošljete še dva zavitka vaših maho-rastlinskih celtilčkov, katero rabijo moji otroci zoper oslovski kašelj.

Še spoštovanjem udano

F. Müller, vodja.

Rožnov, na Češkem, 26. aprila 1878.

Vaše blagorodje!

Izvolite mi brzo poslati s poštne povzetjem 2 zavitka Radgostskega univerzalnega čaja in 2 škatlici Rožnavskih celtilčkov. — Oboje se je dobro obneslo. Naslov:

Theresia Zoufaly,

cale dei tintori, III. piano casa Madovič a Zara (Dalmacija).

Vaše blagorodje!

Ker se mi je vaše izvrstno zdravilo od mnogih stranij toplo priporočalo, zato vas prosim, da mi kmalu pošljete s poštne povzetjem 3 zavitke Radgostskega univerzalnega čaja in 3 škat. maho-rastlinskih celtilčkov.

Udani

Ivan Poduška,

lovec grofa Choteka v Neštinu pri Klokcu v Sremu.

Od tega po zdravniškeje razložbi in predpisih pripravljene čaj, veja za 1 dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi **1 gl. av. v. Jedna originalna škatlica Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 r.** Za kolek in zavijanje pa **10 kr.** posebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se narocila na vse strani proti poštne povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Čejbek** v Zagrebu, **Barmerherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradcu, **A. Marek** in **J. Kupferschmid** v Celju, **O. Ruseheim** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rottemanu, **W. Thurnwald** v Celovcu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, pripravljena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodnom za rabo velja **70 kr.**, za kolek in zavoj **10 kr.** več

Prava se dobi **samo naravnost** iz lekarne v kopeški Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja pučko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica **70 kr. av. v.**, za kolek in zavoj **10 kr.** več. Pravi se dobi **samo naravnost** iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (0—2)

bode. Govornik pravi, da doslej dežela ni veliko pazila na pretendente; ta postava pa bo delala reklamo za nje. Govornik da občuduje principije revolucije, da pa ni prijatelj m^lh Robespierres-ov, ki parodirajo krvavo povestnico. — Njegov amende-ment zavrže se s 351 proti 100 glasom.

Dopisi.

Iz ljubljanske okolice 29. januarja. [Izv. dop.] Pretečeni teden prišel je jako elegantno napravljen človek v Sotesko, malo a imovito vas na Savi. Prišel je k nekemu imovitemu vinskemu trgovcu in položil nek zemljevid na mizo ter rekel, da je na zemljevidu zaznamovan kraj, kjer se v zemlji zaklad nahaja. Prosi hišnega gospodarja, da bi mu posodil kramp in da bi ga spremlil v hrib. Gospodar ga uboga in se poda z njim zaklad kopat. In glej čudo! Komaj začne kopati, že udari na pisker, iz kojega se usuje polno zlatov! Od teh izkopanih zlatov dá tri gori omenjenemu kmetu za izkazano mu ljubav. Potem začne gledati zopet na zemljevid in pravi, da je še jeden zaklad pri nekem zamenji zakopan. Poda se tja s kmetom in začne tudi tukaj kopati po zakladu. Sreča mu je bila tudi tukaj jako mila. Izkoplje tudi tukaj cel pisker samih — zlatov! Mej tem čudom se je nabralo mnogo ljudij in je zavidalo srečnega. Zdaj je še le začel srečni neznanec svoje delo. Jako veselega obraza ponuja kmetom, ako hočejo kaj zlatov zmenjati, kajti dal bi jih jim rad po dva goldinarja, čeravno so bili 5 gl. vredni. To-la skušnja je izučila našega kmeta do dobrega. Začeli so se posmehovati njegovi ponudbi, nevarnost mu je jela pretiti in kmalu bi ga bile močne roke prijele, ako bi ne bil odnesel ob pravem času petá. Da je bil prišel sam zakopat zaklada in da zlati niso bili pravi, temveč „Spielmarke“, je gotovo častiti čitatelj sam že uganil.

Iz Vipave dné 31. januarja. [Izv. dop.] Dnó 28. t. m. je bil v Vipavi, v krasno dekorirani dvorani g. Jos. Žvokelj-na, prvi ples naše mlade vipavske požarne brambe, ali kakor se brambovci mej saboj baš boljše razumevajo, našega mladega vipavskega „fajerbera.“ Ples je bil tudi od „ne-fajerbercov“ prav dobro obiskan, in iztekel se je, izimši neko, pa ne od „monšofti“ ampak od nekega gospoda oficirja izvršeno nedostojnost — prav v redu in prav veselo. Posebno lepo je bilo videti kako je „monšoft“ — razume se, da večinoma iz priprostih roko kelcev in težakov rekrutirana, — s priprostimi necivilnimi dekletami in ženicami prav pravilno „četrto“ plesal. Hvala za njih izvežbanje v četvorki, katero je gotovo kaj dosti truda stalo, gre gospodu Jos. Žvokelju, kateri je tudi sam „oficir fajerbera.“ Ples končal se je izimši že navedeno nedostojnost popolnem v redu še le pozno v jutro. Čast monšofti! Marsikateri se bode čisti slovensčini tega dopisa čuditi, pa predmet, okolo katerega se suče, zahteva tako slovensčino, kajti ves slovenski svet zvedí — da vipavska požarna bramba nemškutari, saj se poslužuje v svojih vajah le nemške komande. To v Vipavi, tisti za ultra slovensko razupiti Vipavi! Tako je; in zakaj je tako? — za to, ker so nekateri izmej vodstva mlačni, da ne rabim hujšega izraza, da jim je naša sveta slovenska stvar popolnem „pomade“ ali pa še manj. Sicer pa Bog vari misliti, da bi se naša vipavska požarna bramba kaj močno v brambinem poslu „va dila“; to jej je postranska stvar, „soldatke se igrati“ pa glavna. Ta dopis dregnil bode kaj močno v bitstvo vipavske požarne brambe, možda tako silno, da se bode za nekoliko časa razpršila. In to si mora ravno vsak pošteno slovensko misleči brambovec, vsak pošteno slovensko misleči Vipavec sploh želeči, kajti čemu je potrebno, čemu koristno to nemško spakovanje?! Ako so v požarni brambi elementi, kateri se ne morejo z domačo besedo strinjati, kateri vedno mislijo, da mora „komanda“ za to nemška biti, ker se pri vojcah drugačne učili niso: ali ni mogoče brez njih izhajati? — Torej reorganizacije, radikalne reorganizacije je treba in te pričakujemo. Ako ima vipavska požarna bramba takega duba ostati kakoršnega je danes, potem je boljše, da je ni. — Pereat nemčurizem! X.

Iz Ljutomera 1. februvarja. [Izv. dop.] (Donesek k bojnemu načinu naših nemčurjev.) Dopis, katerega je prinesel „Slovenski Narod“ lanskega leta iz Ljutomera o zadnjih volitvah v občinski zastop, je kaj hudo razkačil naše nemčurje. Posebno se v jednega Slovenca zaletavajo, češ, da ga morajo od tukaj spraviti. Ta gospod, dr. V., c. kr. okrajne sodnije pristav, ni zakrivil nič drugega, kakor da se je očitno Slovenca deklariral. Vsi nemčurjski psi dobili so od svojih gospodarjev povelje, da lajajo nad tem gospodom. Cela četa „špicelnov“ že več časa zasleduje tega gospoda na vseh njegovih potih. In ne zastoj! Strmeči svet izvedel je nekega dne, da so naši nemčurji „mit Sack und Pack“ odšli mej — denuncijante. Zatožili so bili namreč omenjenega gospoda pri njegovej višjeji oblastnji, a ker niso bili v stanu kakih pregreh tega gospoda navesti, so si pomagali s tem, da so mu svoje nataknil. Ta glasovit čin jim ni bil še dosti. Pred nekimi dnevi so gospodu dr. V. šipe pobili; dva kamna sta bila v stanovanje tega gospoda priletela. Ne bodemo se motili, da za tem novim činom zopet tičijo naši nemčurji! A propos! Ko je lani omenjeni dopis v „Slovenskem Narodu“ izišel in se to pri nemčurjih izvedelo, bi ti bili radi čitali ta dopis. Kakor se nam je zagotovilo po prijateljih, so nemčurji za tega delj neke izpridenej osebi iz mej njih naložili, naj jih preskrbi z dotično številko. Ta izvzrek družbe podal se je v kavarno gospoda Sršena ter dotično številko v pravem pomenu besede — ukradel; — ukradel, ker ni verjetno, da bi bil ta gospoda kavarnarja zaprosil.

Taki in jednaki čini naših nasprotnikov kažejo, kake qualitaete da so. Siromaki Slovenci smo tukaj, celo po noči nimamo miru: ker še „Nochtbochtar“ po nemško kriči!

Domače stvari.

— („Špehovka“ pevskega zbora ljubljanske Čitalnice) na debeli četrtek bila je dobro obiskovana, program pa za ta večer prav srečno sestavljen, akoravno bi se morda v bodoče priporočalo, sestaviti krajši spored, ker je vsekako neugodno, ako se pri še tako eksaktnih prednášanjih pogreša pozornost, ki je vsa obrnena le na ples. Razen izvrstnih zborov „Ustaj rode“ in „V naravi“ (Eisenhut) je posebno dopadel J. Burgar ell-ov „Pustni potpourí“, v katerem so gg. Klein, Razingar, Přibil, Stegnar in Paternoster po svojih opravah in po svojem prednášanju izzvali veliko veselost in še večje priznavanje. Kompozicija morala se je ponoviti in navzočni gospod skladatelj bil je burno izzvan. Mej poznejimi točkami pel se je čveterospev „Sršna mrzlíca“ posebno izborna, a „Žabja kantata“ dnevu primerna, imela je največ občudovateljev, prekosil jo je samo še ples, ki je bil jako živahen in trajen.

— (Slovensko gledališče.) Kljub temu, da zadnje dni predpusta veselíc kar mrgoli, je vendar igra „Požigalčeva hči“ precej dobro napolnila gledališče in nam dala priliko konstatovati, da ima dramatično društvo jako nadarjene in mnogo obetajoče moči, sploh izboren material, s katerim se more doseči še boljši vspeh, nego je bil včerajšnji. Izmej posamičnih predstavjalcev nam je pohvalno omeniti gospice: Gospodsko, Vertnikovo in Petrinsko in gg. Kocelj, Danilo, Petrič, Gorazd in Bonač, vendar bi bilo opaziti, da se je sem ter tja nekoliko pretiravalo, deloma celo karikuralo, in da vkupnost ni bila vsikdar gladka. Tudi glede oprave, zlasti Kamenška, uradnika krvave sodnije itd. bi se dalo kaj opomniti, a ker je predpustni čas menda tudi tu nekoliko uplival in ker je večina predstavjalcev še novincev, smemo v obče s predstavo biti zadovoljni.

— (Vabilo.) P. n. gospodje odborniki za Sokolovo maskarado vabijo se najuljudneje v sejo jutri nedeljo dné 4. t. m. točno ob 2. uri popoldné v pevsko sobo ljubljanske Čitalnice, I. nadstropje.

— (Ustopna znamenja v Sokolovo maskarado) dobivajo se od jutri naprej vsaki dan od 2. do 4. ure popoldné v Čitalnici, I. nadstropje, in tudi čez dan v prodajalnici gosp. J. Geba

v slovnih ulicah. — Ker se je bati, da nastopi zadnji dan pri nakupovanju ustopnic popoldne v Čitalnici in na večer pri kasi prevelika gneča, opozorujemo slavno občinstvo, da si blagovoli ustopnice kolikor možno že prve dni preskrbeti. Odbor.

— (Gospodje pevci ljubljanske Čitalnice), ki želé udeležiti se velike Sokolove maskarade in sodelovati v pevskih skupinah, vabijo se uljudno v ponedeljek dné 5. t. m. ob 8. uri zvečer v Čitalnico k vaji. Pevski odbor.

— (Umrli) je včeraj g. Matija Kulavíc, knezoškofovi duhov. svetovalec, župnik v Šent Vidu pri Zatičini, po vsem Dolenjskem poznati in obče spoštovani veljak. Blag mu spomin!

— (Občina sv. Benedikt) v Slov. goricah in Ščavnica je podpisala slovensko prošnjo za enakopravnost.

— („Sočes“) zadnja (5. šte.) bila je konfiscirana zaradi uvodnega članka.

— (Zlato poroko) praznoval je zadnji torek mežnar s Tomišljega na Ižanskem, gosp. Jakob Kržič s svojo soprugo Ano rojeno Peček s Tomišljega. Kržič je star 74 let, njegova žena 73 let. V Tomišeljske cerkvi sta bila po ižanskem župniku v pričó mnogega občinstva na novo poročena. Jubilanta sta starosti primerno krepka. Još mnogaja leta! —

— (Zmrznil je) v noči 31. jan. na polji pod Tomišljem 17 let stari kmetski fant J. Fister, po domače Urhov, z Bresta. Našli so ga popolnoma nezavedenega okoli 8. ure zjutraj 1. svečana, a čuli so kmalu po polunoči vpitje v taistem kraji, menda ko je nesrečnež klical na pomoč.

— (Vabilo) k veselici narodne Čitalnice v Cérknici v prostorih gospoda Josip Miklavca dne 5. februvarja 1883. — Spored: 1. Maškerada. — 2. Petje. — 3. Ples. — 4. Šaljiva loterija. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustoppina za maske 10 kr. nemaske 30 kr. od osebe. Maske izkažejo naj se z vabilom. — K obilni udeležitvi vabi uljudno odbor.

— (Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Franc Jug je postal mestni vikar, č. g. dr. Augustin Kukovič, mestni kaplan, katehet na gimnaziji in meščanskej šoli v Ptuj, č. g. Anton Lednik, kaplan v Vojniku, č. g. Jožef Sattler, kaplan v Rušah, čast. gosp. Jakob Cajnkar, kaplan v Kapeli.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez mesec januarij.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem meseci precej visoko, in sploh za 333 mm. visje, kot srednje stanje sploh; znašalo je namreč 738.63 mm. ter bilo 22krat nadnormalno, 9krat pa podnormalno. Najvišje, 750.04 mm. je bilo stanje 19. januarja, najnižje, 730.08 mm. dne 31. januarja; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja znaša tedaj 19.96 mm. Tudi stanje sploh je bilo 62krat nad-, in le 31krat podnormalno; najvišje, za 750.33 mm. je bilo 19. januarja zvečer; najnižje, 728.30 31. januarja zvečer; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 22.03 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 8.63 mm., je imel barometer 27. januarja; najmanjši, za 0.60 mm. 19. januarja.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega meseca je znašala — 2.8° C., to je za 0.6° C. pod normalom. Srednja dnevna temperatura je bila le 11krat nad- 20krat pa podnormalna. Najvišja, + 7.4° C., je bila 2. januarja; najnižja — 11.1° C. 20. januarja; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 18.5° C. Tudi temperatura sploh je bila le 40krat nadnormalna; 1krat podnormalna, 52krat pa podnormalna. Najvišja sploh, + 10.1° C., je bila 2. januarja opoldne; najnižja, — 14.6° C. 21. oziroma 22. januarja zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal celih 24.7° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 13.2° C., je imela temperatura 29. januarja; najmanjši, za 0.6° C., 16. januarja.

Vetrovi pretečenega meseca so bili spremenljivi; jazon juga so bili zastopani vsi, in sicer največkrat, 24krat „burja“, 19krat „brezvetrije“, po 12krat „zahod“ in „jugozahod“, 10krat „jugovzhod“, po 6krat „zahod“ in „gorenjec“, 4krat „sever“.

Nebo je bilo v kljub visocemu stanju barometrovemu največkrat, 59krat „oblačno“, 23krat „jasno“ in le 9krat „deloma jasno“.

Mokrina: Pretečeni mesec je imel 10 deževnih, oziroma snežnih dnij, z le 41.60 mm. mokrine.

Dunajska borza

dné 3. februvarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	glđ.	85	kr.
Srebrna renta	78	„	05	„
Zlata renta	96	„	60	„
5% marena renta	92	„	65	„

Dunaj! Paris! London!
Cujte in strmite!

Oskrbništvo mase falirane „velike anglo-britiške srebrninske tovarne“ prodaje vso diherno robo pod pravo ceno. Če se pošlje ali poštno povzame 8 gl. 70 kr., dobi se lična mizna oprava iz čistega, najfinejšega anglo-britiškega srebra, (katera je veljala prej več ko 40 gl.), in dobi vsak naročnik pismeno garancijo, da ostane jedilno orodje 10 let lepo belo.

- 6 namiznih nožev z izvršnim jeklenim rezalom,
- 6 pravih anglo-britanskih srebrnih vilic,
- 6 masivnih anglo-britanskih srebrnih žlic,
- 6 finih anglo-britiških srebrnih žličic,
- 1 teška anglo-britiška srebrna zajemalnica za juho,
- 1 masivna anglo-britiška srebrna zajemalnica za mleko,
- 6 izvršnih anglo-britiških srebrnih nožnih podstavkov,
- 6 masivnih anglo-britiških srebrnih žličic za pojužnik,
- 6 pravih anglo-britanskih srebrnih vilic za pojužnik,
- 1 izvršna posodica za poper ali sladkor,
- 6 lepih masivnih čašic za jajca,
- 6 najfinejših anglo-britanskih srebrnih žličic za jajca,
- 1 krasen anglo-britanski srebern podstavnik 30 cm. dolg,
- 3 krasne najfinejše skledice za sladkor z visokimi nožicami,
- 1 cedilo za čaj, najboljše vrste,
- 2 izborna namizna salonska svečnika,

64 kosov.

V dokaz, da moja anonsa
nij sleparska,

se tu javno obvežem, da vzamem blago, ako ne ugaja, brez ugovora nazaj.

Kdor hoče tedaj za svoj denar dobiti dobro in solidno blago, ne pa kako šušmarijo, ta naj se, dokler je še kaj v zalogi, zaupljivo obrne na

J. H. Rabinovitz-a, Dunaj,

Central-Depot der anglo-britischen Silberfabrik, II., Schiff-
amtsgasse 20.

Snazilni prašek za tako orodje se tudi pri meni
dobiva. Cena škatelci 15 kr. (74-1)

Filijale: v Parizi, Londonu.

Gostilna z vrtom in kegljiščem

prav blizu Ljubljane se ob sv. Jurji odda v najem.
— Natančneje pove iz prijaznosti upravništvo „Sloven-
skega Naroda“.

Občeznana gostilna z dvoriščem in vrtom

pri Guzi-ji v Spodnji Šiški

dá se od sv. Jurija 1883 naprej v najem.

Pismeno ali ustno zvedó se pogoji ravno tam pri

Vinku Novaku,
trgovcu.

(71-1)

**Zdravilstveno
parfumerijsko blago.**

Anatherinova ustna voda á 60 kr., Zobni prašek á 40 kr. priznana kot najboljša sredstva za čiščenje ust. — Pudra za dame, bela in rožna, izdelana iz najfinejše rižne moke, prav neškodljiva za kožo, v zavitkih á 10 kr. in v škatljicah á 40 kr. **Esprit de Essbouquet, Heliotrope, Beseda, Violette** za parfumiranje perila, robecev itd., v elegantnih miniaturno-flaconih s kovinskim zaporom á 40 kr. za komad. **Glycerin-Crème**, posebno vspešna pri razpokanih ustnih in praskah po roki, 1 flacon 30 kr. **Kadilni papir**, vžgan v sobi razširja prijeten duh, 1 zavitek 10 kr. **Toaletno medeno-glicerinsko milo** od Sarga, 1 kos 30 kr. **Mandeljni otrobi**, rabljeni mesto mila, store kožo nežno, fino in mehko, 1 zavitek 10 kr. — vse to prodaja in razpošilja

G. Piccoli,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani na danajske cesti.

Častitemu občinstvu naznanjam, da se pri gospodu
Exel-uu, v gostilnici „Kriehuber“ v Gradcu dobi-
vajo okusne

kranjske klobase,

katero imenovanemu gospodu jaz pošiljam in to gostilno
toplo priporočam.

Ljubljana 10. januarja 1883.

Spoštovanjem
Marija Urbas.

(66-2)

V novic bistveno znižane cene!

KAVA

izvrstne kakovosti po pravi engros-ceni,
iz znane razpošiljalne trgovine

Robert Kap-herr, Hamburg.

v vrečah po 4³/₄ kilo prave vsebine (ne brutto
5 kil za netto-težo) z všteto poštarino in zamot-
anjem po poštnem povzetju: Avst. vr.

Rio, močen	gld. 3 25
Domingo, okusen	„ 3 60
Santos, jako močen, lep	„ 3 75
Java, svetlozelen, droben, močen	„ 4 10
Cuba, temnozelen, jako droben, močen	„ 4 45
Java II., zlatorumen, jako droben, omle- den	„ 4 20
Java I., zlatorumen, jako fin	„ 4 60
Peri-Mocca, fin, zdaten	„ 4 75
Ceylon, modrozelen, plemenit	„ 5 30
Ceylon, Peri, izredno fin	„ 5 40
Menado, jako finega okusa	„ 5 85
Mocca, pravi arab., lepodiseč	„ 6 45

Priporočá se zmes: Ceylon, Peri z Javo I. — Vse
čiharne vrste kave so preresetane in izbrane, tedaj
proste prahu in črnih zrn. — O realnosti mojih
pošiljatev dobivam sleherni dan najpohvalnejša
priznanja. (732-11)

Neposredni kup — največja varčnost!

Umetne (574-44)
zobe in zobovja

postavlja po najnovšem ameriškem zistemu
v zlatu, vulkanitu ali celulojidu brez bolečin.
Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Vožne liste
nemške in nemško-slovenske
priporočá po nizki ceni
v Ljubljani.
„NARODNA TISKARNA“

Naravno, zlatorumeno, najuspešnejše
ribje olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče **zlatorumeno ribje olje** je najuspešnejši lek, kakor to mnogostransko potrjuje izkušnja najspretnejših zdravnikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se z njim dognali.

Izredno dobro deluje pri: škrofeljnih, jetiki, spuščanjih, bezgavkah itd. Jedna mala steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld

To ribje olje prodaja in razpošilja

(36-3)

lekarna **Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“**,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Pustni torek dne 6. februvarja 1883. l.

VELIKA

SOKOLOVA MASKARADA

v prostorih prejšnjega strelišča.

Začetek ob 7. uri zvečer. — Konec ob 6. uri zjutraj.

Filip Zupančič,

stavbinski mojster,

v Ljubljani, Rimska cesta št. 16,

priporočá se prečastiti duhovščini in cerkvenim uradom, slavnim župan-
stvom, čestitim hišnim posestnikom in slavnemu občinstvu v izdelova-
nje načrtov in proračunov vsacega v stavbinsko stroko spadajočega
dela, kakor tudi za izvršitev raznih stavb in poprav pri poslopljih. Vsa
dela izvršuje solidno, hitro in po ceni. (51-3)

Tovarna
oljnatih
barv.

Najboljša

semena

dobé se pri

G. POPPOVIČ-U,

v Zagrebu,

Trg Jelačića bana.

Cenilnik na zahtevanje gratis in franco. (72-1)

Zaloga
keforske robe
in čresla.

Zaloga laka
za kolarje in
ličilce.

Dosežena ozdravljenja

jetične bolezni, občne slabosti, slabega prebavljenja in teka, kašlja, bolezni v grlu, želodci, prsni in pljučah z **Ivan Hoff-**ovimi sladnimi preparati, z jedino pravim **Ivan Hoff-**ovim sladnim zdravstvenim pivom, sladno zdravilno čokolado in sladnimi bomboni, kateri preparati so dobili že 58 odlikovanj; jedino pravi in zdravilni le, če so v modrem papirji in če imajo na znakim izumiteljevo sliko.

C. kr. dvornemu založniku glavnih suverénov Evropskih, gospodu **Ivanu Hoff-u**, kr. komisijskemu svetovalcu, posestniku zlatega križca za zasluge s krono, vitez visokih pruskih in nemških redov, na Dunaji: tovarna: **Grabenhof, Bräunerstrasse 2, comptoir in fabriška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8.**

Vaše blagorodje!

Berlin, 31. oktobra 1882.

Ko se najiskrenejše zahvalujem izumitelju Iv. Hoff-ovih sladnih izlečkov, evropsko slavnemu dvornemu založniku mnogih vladarjev, g. Iv. Hoff-u v Berlinu, storim to zato, ker mi je z njegovo srečno iznajdbo sladnega zdravilnega piva rešil življenje. Jedno leto je že temu, da sem občutil v prsih neko težo, ki me je hotela končati. Vedno opasneje mi je bilo. Ko se je moj zdravnik vsestransko trudil olajšati mi trpljenje, svetoval mi je slednjič, da naj opustim vsa doslej uporabljana zdravila in da naj poskusim s sladnim izlečkom Iv. Hoff-ovim. Prav z upadlim upanjem pričel sem z navetovanimi zdravili.

Pa jedva je preteklo mesec dnij, ko je bil že moj život kar izpremenjen; novo življenje mi je vzhajalo, občutil sem nepopisljivo olajšanje, kakor nikdar mej svojo dolgotrajno boleznijo. Naravno, da sem nastavljal zdravilo. — Hvala Bogu, sedaj sem zdrav! Poleg svojemu zdravniku zahvaljujem se le Iv. Hoff-u za svoje zdravje. Naj bi še dolgo dolgo časa deloval v prid trpečemu človeštvu!

W. Ziegenbein, zasebnik, Unter den Linden 78.

Cene pravemu **Iv. Hoff-ovemu sladnemu zdravilnemu pivu**: 13 steklenicam 6-06 gld., 28 steklenicam 12-68 gld., 58 steklenicam 25-48 gld. — Od 13 steklenic više prosti dovoz v hišo. **Posiljano izven Dunaja**: 13 steklenic 7-26 gld., 28 steklenic 14-60 gld., 58 steklenic 29-10 gld.; 1/4 kile **sladne čokolade** I. 2-40 gld., II. 1-60 gld., III. 1 gld. (Pri višjih množinah rabat.) — **Sladnih bombonov** zavitek 60 kr. (tudi 1/2 in 1/4 zavitka). *Izpod 2 gld. se ničesa ne razpošilja.*

Glavne zaloge v Ljubljani: P. Lassnik, trgovec; v Celji: J. Kupferschmied; v Mariboru: F. P. Hollasek; v Gorici: G. Christofoletti; v Reki: N. Pavačič; v Ptuj: J. Kasimir, V. Seilinschegg; v Trzinu: F. Reitharek in pa po vseh večjih lekarnah po deželi. (26-4)

Bonboni iz sladnega izlečka,

koje izdeluje lekarnar

G. Piccoli v Ljubljani, na Dunajski cesti

iz najčistejšega sladnega izlečka (koncentriranega s parom) so lahko prebavljivi, tečni, utešivajo razdražene čutilce, pribavljajo slino in razkrojevajo sliz; lečijo kašelj, hripavost, boleznj v plučah, prsih in grlu.

Ne zamenjati jih s sličnimi bonboni, ki se navadno prodajajo in ki so, proizvedeni iz priprostitih snovij, večidel zdravju škodljivi.

Sladni bonboni, kakor tudi vse po meni izdelane pastile imajo izbunkano utisneno na jednj strani ime proizvoznika „G. Piccoli“ in na drugi strani „Laiibach“. **Jeden zavitek 10 kr.**

Naročila se izvedejo obhodno s poštnim povzetjem. (46—5)

Bergerjevo medicinično

milo iz smole,

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo milo iz smole** ima 40% koncent. smole iz lesa ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nabaja, razlikuje. — Da se **prekanjenju izogne**, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole** in se pazi na znano varstveno marko.

Pri **trdovratnih poltnih boleznih** rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno **samo Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so **inozemski ponarejanja** neuspešni izdelki.

Kot **milejše milo iz smole** za odstranjenje vseh **nečistostij na polti**

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično **milo za umivanje in kopanje** pri vsakdanjeh rabi služi

Bergerjevo glicerimilo iz smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši. (44—2)

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar **G. HELL v OPAVI.**

V zalogi v vseh lekarnah cele države. **Glavne zaloge** pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarnjih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl. Trnkoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Warto. V Kranju K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečny.

Bediči se iščejo

po c. kr. oficijalu v pokoji Juriji Birkle-ji, ki je dne 20. junija 1878 v Gorici umrl. V orijentiranje se navaja, da je njegova mati imenom Ana Birkle ali Birkla l. 1848. v Ljubljani za Gradom (pri strelišči) št. 85 stanovala, ter baje malo vnukinjo, imenom Marija (Marička) Majer, pri sebi imela. — Kdor bi mogel o tej zadevi kaj izpovedati, naj to blagovoljno stori pri **dru. Alfonzu Mosché-tu**, odvetniku v Ljubljani. (75)

Ustanovljeno **1863.** **Le pri Ed. Witte-ji, Dunaj!** Ustanovljeno **1863.**

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 59.

Jeden milijon kotiljon-ordnov.

Plesni redi z znamenji za vojaška, veteranska, pevška, strelska, in požarno brambena društva, trgovino in obrt, umetnike, sport na ledu, kmetijstvo itd.

Fini zlato-briljantni ordni, 100 kosov za 80 kr., gld. 1, 1.50, 2; zelo fini briljantni in komični ordni, 100 kosov za gld. 4, 5, 6; zelo fini ženski crépe-ordni gld. 4, 5, 6, 8, 10, dalje gld. 12.50, 15 do 20 za 100 kosov.

Plesni programi, prosti, 100 kosov gld. 1, elegantnejši gld. 3, fini, 100 kosov gld. 5, najfinjši gld. 6.

Žametne maske 10, 15, 20 kr., atlas 40, 50 do 75 kr.

Norske kapice, sortirane, — 10 kosov. St. I. II. III. IV. V.

60 kr., gl. 1, 1.50, 2, 3, v envelopi, 25 kosov, gld. 1.50, 2.50, fini gld. 5.

Norska znamenja, 10 kosov 50 kr., gld. 1. 2—5.

Norsko orožje, 10 kosov 50 kr., gld. 1. 2—5.

Nosovi, 1 kos 6, 8, 10, 15 do 30 kr. — Odborniška znamenja, bel ali barvan atlas, 5, 10, 20, 30 in 50 kr.

Kotiljonski lampijoni, s svečami in palicami, 12 kosov gld. 3.

Partija živalskih mask, nasadnih glav, karikatur, politične osebe, 10 kosov izbranih, gld. 1, 1.50, 3, 4, in višje.

Živalski kvartet, z notami gld. 4.50.

Hladilne maske z drata, polovične 50 in 90 kr., cele gld. 1 in 1.80 za jedno.

Snežene kepe za bombardiranje v plesni dvorani, tucat 50 kr., večji gld. 1.

Najnovejše Cotillon-toure

z navodom. — Vsaki je arangeur. — 150 sort po 30, 50, 75 kr., gld. 1, 1.50, do 2.50. Krasne toure po gld. 4, 5, 6, do 8. — Tako tudi velike šaljive toure, pri katerih gospodje plešejo napravljene kot: vreča moke gld. 1.20, 1.80; vinske sklenice gld. 2.50; sladkorni klobuki gld. 2.50 in 4; karte gld. 4. možje iz snega gld. 4; otroci, poljski židje itd. Potem veksirna palica gld. 1.80. Nova Papageno-toura gld. 6. Grozdi Jozue (12 parov) gld. 2.50. — Effect-toura: nune in mnih gld. 6. — Novo, elegantno, decentno: Amor kot cotillon-arangeur gld. 3.60. Toura s čepicami gld. 1.50 do 3, s sneženimi kepami gld. 1 itd.

Ordni od kovine

posrebreni, pozlačeni ali pa fino emajlirani, 50 izbranih kosov gld. 1, 2, 4 do 5; najfinjši veliki križi, ordni Maltezerjev z verižicami, 50 izbranih kosov gld. 8, 10, 15 do 17.

Cotillon-ordnov sortimenti

vsaki s finim créppom in briljantnim ordnom. 50 kos. I. Sortiment št. 0 gld. 1, št. I gld. 1.50, št. II gld. 2, najfinjši št. III gld. 2.50, št. IV gld. 3, št. V gld. 4, jako fini št. VI gld. 5, št. VII gld. 6.50, št. VIII gld. 7.50, št. IX gld. 10, št. X gld. 15. Kotiljonske cvetke, šopki, zelo elegantni, 25 kosov gld. 1.25, 1.75, 2.50.

Velika juks-tombola

obstoječa iz 57 kosov raznih stvarij, mej temi efektne, glavni in postranski dobitki, vkup gld. 10.60.

Karte za tombolo z udarjenimi številkami, 100 kosov gld. 2.50.

Razen tega plesne potrebe, kot: pahaljice, lišp, zavratniki, parfum, puder itd. v zalogi.

Ponarejeni dijamanti izvrstno izdelani. Uhani in broche od gld. 2.50 do 5. Gumbe à gld. 1.50.

Eduard Witte, Dunaj.

Naslov telegramom: Eduard Witte, Wien. (25—4)

Razpošilja se s poštnim povzetjem. Cenilniki o tourah, šaljivih stvaréh itd. gratis.

58krat odlikovano. Ustanovljeno leta 1847.

Ivana Hoffa zdravstveno pivo iz sladnega izlečka

proti oslabiljenju, siromaštvu na krvi, kakor tudi najboljšo sredstvo rekonvalescentom od vsake bolezni.

Ivana Hoffa koncentrirani sladni izleček

za na prsih in plučih bolne, za zastareli kašelj in neduho.

Tisoč priznanj iz vseh delov sveta je najboljši dokaz zdravstvene vrednosti Ivan Hoffovih sladnih preparatov.

Najnovejše zahvalnice.

G. Ivanu Hoffu, izumitelju po vsem svetu razširjenih preparatov iz sladnega izlečka, dvornemu založniku skoro vseh suverenov, Dunaj, I., Graben, Bräunerstrasse št. 8. Tovarna: Grabenhof št. 2.

Blagorodni gospod! S hvaležnostjo Vam javljam, da so Vaše zdravstveno pivo iz sladnega izlečka Ivana Hoffa ter Vaši Hoffovi sladni bonboni za prsa pri mojej bolezni izvrstno pomagali. Sedaj lahko glasneje govorim, kašelj in bolečina v prsih mi ponehujeta ter se nadejam, da bodem mogel skoro Vam na čast zaklicati: „Živio plemeniti gospod Ivan Hoff!“ Prosim Vas, da mi zopet pošljete 13 sklenic piva in jeden zavitek sladnih bonbonov. Znamenujem se odličnim spoštovanjem Trnovac (na Hrvatskem), 8. avgusta 1882.

Mihael Lovroec, učitelj.

Vaše blagorodje! Prosim Vas, pošljite mi zopet po poštnem povzetju 28 sklenic Vašega izvrstnega Iv. Hoffovega zdravstvenega piva iz sladnega izlečka in 5 zavitkov Ivan Hoffovih sladnih bonbonov za prsa v modrem papirju. Ob enem Vam poročam, da sem vsled plučnega vnetja in jedno leto trajajočega bljuvanja krvi uže pet let bolehal na hripavosti in bodenju v dušniku; odkar pa rabim sladno pivo, se uže veliko bolje počutim ter upam, da bodem po daljšem uporabljenju popolnem ozdravil; sicer pa, če le moje zdravje vsaj tako ostane, kakor je sedaj, sem popolnem zadovoljen z zdravstvenim vspehom Vašega Iv. Hoffovega piva iz sladnega izlečka. Z najodličnejšim spoštovanjem Vam vedno udani

Eduard Kollman, zemljemerski nadzornik.

Maribor, 27. novembra 1882.

Glavne zaloge v Ljubljani: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Mih. Kastner.

V Kranju: Franjo Dolencec; v Celju: Kupferschmidt, lekarnar; v Reki: G. Catti, lekarnar; v Gorici: G. Cristofoletti, c. kr. dvorni lekarnar; v Mariboru: P. Holasek; v Ptuj: Kasimir; v Pulji: Monay; v Trstu: lekarnar J. Seravallo in F. S. Prinz.

Cene v Ljubljani: Zdravstveno pivo iz sladnega izlečka: 1 steklenica 56 kr., 13 sklenic 6 gld. 72 kr., 28 sklenic 14 gld., 58 sklenic 28 gld. — V zavitku iz Ljubljane: 6 sklenic 3 gld. 82 kr., 13 sklenic 7 gld. 32 kr.; 28 sklenic 14 gld. 60 kr., 58 sklenic 29 gld. 10 kr. — Koncentrirani sladni izleček 1 sklenica 1 gld., 1/2 sklenice 60 kr. — Čokolada iz sladnega izlečka à 2 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr. in 1 gld. za 1/2 klg. — Bonboni iz sladnega izlečka za prsa po 60, 30, 15 in 10 kr. za zavitek; pri večjem naročilu popusti se v cenah. (791—8)

Ivana Hoffa bonboni iz sladnega izlečka za prsa. Ivana Hoffa koncentrirani sladni izleček.

Pravi Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka so le v modrem zavitku.